

el Periòdic BUSINESS

L'ACTUALITAT ECONÒMICA DEL PRINCIPAT

Jaime Mesas
Pàg ► 2

Consultori fiscal

Ramon Chese
Pàg ► 3

Impostos ensucrats, hi ha per a tot

Sessió de preguntes i respostes

Àlex Fusté
@AlexfusteAlex

Economista en cap del Grup Andbank

Les xerrades que em toca fer, i de les que no em puc escapar, el personal encarregat de l'organització sempre em recorda la conveniència de no obrir el torn de paraula ni permetre preguntes mentre es desenvolupa l'exposició. Ho entenc. Amb 200 persones en una sala, la cosa es pot descontrolar fàcilment. Com sempre, els hi prometo que no pateixin, que no ho faré, i quan comença la ponència sempre encapçalo l'obertura dient: «Vostès em poden interrompre quan vulguin i si opinen que m'equivoco en alguna apreciació podem discutir-ho». Com comprendran, els companys organitzadors no em conviden a una barbacoa els diumenges a casa seva. Haig de dir, si més no, que val la pena. És més democràtic i per tant més creïble. La ponència es converteix, 'de facto', en una sessió de preguntes i respostes. Un format més interessant i que minimitza el risc que acabis dissertant sobre la manufactura del cilici.

Els deixo les interpellacions més freqüents que m'han fet en la darrera ronda de xerrades que he vingut fent el darrer mes. Un recull de les preocupacions més latents.

Creu que hi ha una excessiva eufòria a les borses mundials? Doncs sí, crec que hi ha una mica d'eufòria. Una eufòria que s'ha vist recolzada per esdeveniments recents, com la percepció que els populismes a Europa xoquen contra la roca centrista i no passen d'aquí. Aquesta sensació d'esvaïment dels riscos polítics permet desplaçar el focus d'atenció dels inversors cap a altres aspectes (més favorables), com les bones dades macro que Europa està tenint, o l'esperança que l'etern 'performance gap' que la borsa europea té amb el EUA pugui per fi tancar-se en virtut d'un canvi de fluxos cap als mercats europeus. És alguna cosa normal, un comportament que fins i tot puc entendre.

Està dient que els inversors s'equivoquen al continuar exposats a les borses, i fer-les pujar encara més? Tinc l'estranya sensació que els inversors estan mirant al dit, i no a la lluna cap a la qual s'apunta. Per començar, vostè, com tot bon inversor ha de conèixer quin preu ha de pagar per un actiu. Per això, en el cas d'una acció o un índex, voldrà saber quin benefici per cada acció genera aquest actiu.

En el cas del STXE 600 (Europa), si convenen amb nosaltres en què les vendes de les empreses per a l'any poden créixer al voltant del 3,75%-4% (no pot anar molt més allà doncs el PIB nominal estarà proper al 3,5%-3,7% a la regió), i que els marges sobre aquestes vendes poden oscil·lar en el 7,6% (lleugerament per sota del marge de l'any passat, doncs l'entorn d'alça en les rendibilitats en els bons, i per tant major cost de finançament, i algun increment salarial en algun país, hagués d'empènyer els marges una mica a la baixa), tot això em dona uns beneficis per acció de 368 euros. Ara vostè ha de decidir quantes vegades aquest benefici està disposat a pagar.

Això és el famós PER? Així és. En el nostre cas, utilitzem com a punt de partida un PER neutral o lleugerament per sobre de la mitjana històrica (per allò de l'alegria del 'Trumpflation', el 'Reflation' i altres mites). Decidim fixar un PER del 15,5. 'Et voilà!' Ja tenim un preu objectiu raonable. 368 euros (per a aquest índex). Com no puc pretendre que el conjunt dels inversors pensi com jo, comprenc que la cotització d'aquest índex no se situï just en el nivell raonable que he calculat. Entenc que l'índex fluctuarà per damunt i per sota del meu nivell. Ara bé, haig d'establir una rang pel raonable, i un nivell que delimiti el punt en què la cosa ja ha aban-

donat certa mena de raó. Per a això forço els mateixos paràmetres (vendes, marges, creixement en benefici i PER) fins a nivells en els que ningú del meu equip pot oferir-me ja una justificació. Amb aquests paràmetres estressats, obtinc un nivell/preu que limita per a dalt el rang de raonabilitat per a l'índex. Aquest nivell l'hem calculat en 405 per a l'índex europeu STXE 600. Estem molt a prop del límit del raonable. Per tant, crec que sí. Hi ha eufòria.

En el cas de l'Ibex 35, on el podria situar al tancament de l'any? Per l'Ibex fem el mateix exercici, fixem un rang de raonabilitat amb un límit per a dalt dels 11.085. Sobre si aquest nivell ha de donar-se a final d'any, he après que en els mercats, on es viu de l'expectativa, tot sol passar abans del que ho hauria de fer. De fet, estem a principi de maig i ja pràcticament hem aconseguit aquest límit del raonable. Molt em temo que hi ha també eufòria. És com si ja es donés per fet uns resultats similars a les nostres hipòtesis límit.

Què passaria si els índexs borsaris acaben trencant per a dalt aquests límits del raonable que vostè fixa aquest any? Doncs passar no passaria res. Em tornaré a despertar cada matí. Sortirà el sol, i tornaré a muntar-me a un avió fins a la meua propera destinació. L'ésser humà és especialista a portar el preu d'algunes coses més enllà del raonable. Al cap i a la fi, l'autoengany és el secret de tota empresa impossible. M'hauré equivocat? En cap moment he dit, ni diré mai, que els mercats no puguin cotitzar fora de la raonabilitat, o situar-se en nivells injustificables, o fins i tot irracionals. El que jo faig és definir el límit del raonable.

I sobre el 'brexit', no s'estarà menysvalorant massa l'efecte 'brexit'? En

Segueix a la pàgina següent

Pàg ► 3

El període de rebaixes es redueix de sis a quatre mesos

Francesc Camp destaca que es vol trencar la imatge de promoció constant

Pàg ► 4

Martí i Rajoy parlen a la Moncloa sobre l'aeroport Andorra-La Seu

Martí explica que s'ha avançat molt en l'homologació del sistema GPS per a l'aeroport de la Seu d'Urgell

Pàg ► 4

El període de rebaixes es redueix de sis a quatre mesos

Francesc Camp destaca que es vol trencar la imatge de país en promoció constant

Pàg ► 4

Trobada empresarial a l'octubre a Lisboa entre Andoni i Portugal

Responsables d'Actua i de l'Agència de Comerç Exterior de Portugal preparen les properes missions econòmiques

«La felicitat per a mi consisteix en gaudir d'una bona salut, en dormir sense por i despertar-me sense angoixa».

—Françoise Sagan, escriptora francesa

«Françoise, sens dubte, hauria triat els nostres nous serveis d'assegurances».

—Adrià Jauregui, director d'Andbank Assegurances

ANDBANK
Assegurances

Andbank Assegurances presenta les seves assegurances de vida i salut. Noves prestacions pensades per oferir-te la cobertura i tranquil·litat que necessites. Informa-te'n a qualsevol oficina d'Andbank.

«Ve de la pàgina anterior»

la meua modesta opinió, l'efecte 'brexit' s'estaria menysvalorant. Tinc la impressió (no sé si equivocada) que la negociació serà tan dura que el més probable és que una de les parts s'aixequi de la taula i vegem una desconexió brusca i dolorosa per ambdues parts. La UE ha de senyalitzar el cost d'abandonar la UE. Ha de fer veure a la resta de membres que abandonar la UE és dolorós. Per això, crec que és un clar interès de Brussel·les (i fins a cert punt irrenunciable) no tancar un acord comercial satisfactori amb el Regne Unit. La convocatòria d'eleccions per part de Theresa May està pensada per treure'n partit de la desastrosa situació del laborisme britànic i obtenir una majoria que ni la mateixa Thatcher va aconseguir. Si això és així, la senyora May no haurà de cedir en la cambra dels comuns, doncs tindrà via lliure per poder negociar la seva pròpia versió del 'brexit'. Quina és? Els hi recordo, és el que ha deixat clar en aquests últims nou mesos: recuperació del control de les fronteres, recuperació del cabal regulador, recuperació de la capacitat d'establir acords comercials amb països tercers. Això, amics i amigues, és incompatible amb romandre al mercat comú. Ni tan sols retenir alguns dels avantatges de comerciar amb el mercat comú. Per tant, preveig una sortida brusca, que pesarà a ambdues parts. Tant la lliura com l'euro haurien de caure contra divises externes.

Estan preparats els mercats i els inversors per al moment que Draghi retiri els seus estímuls i el seu programa de compra d'actius? Doncs tot dependrà de la percepció dels inversors. Jo pug argumentar-los que Itàlia està immersa en el concepte del 'Parany del Deute', i que sense el BCE és incapaç d'abandonar la dinàmica d'incórrer en augment de deute any rere any. Amb una càrrega del deute del 4%, i un superàvit primari de l'1,6%, el PIB nominal ha de créixer al 2,4% perquè la variació del deute sigui zero. Alguna co-

sa que se'm passa pel cap impossible. Han de saber vostès que Itàlia llança un PIB nominal mitjà de l'1,9% en l'última dècada (1,8% l'any passat). I han de considerar que la càrrega del deute no és major gràcies a que el BCE compra deute al 0,55%. Molt em temo que sense el BCE, la dinàmica de 'Parany del Deute' s'accelerará a Itàlia i galopará cap a l'inevitable. Però una cosa és el que jo pensi, i una altra ben diferent és si el mercat li atorga la seva gràcia a Itàlia i es llança a comprar el seu deute.

Ha sorgit una filosofia d'inversió de moda, l'investing value. És això, no més una moda o és una mica més? Vegem, desgraciadament els inversors muden d'estil de gestió en funció de l'escenari que creuen tenir davant. Que si ara growth, que si ara beta, momentum, chartisme, alpha, value... És una enorme equivocació, doncs en realitat crec que només hi ha una manera raonable d'invertir, i és precisament la gestió value. Mirin, hi ha tres maneres de trobar la saviesa en això de les inversions (tot un eufemisme per referir-me a l'encert). La imitació, l'experiència i la reflexió. La primera és la més fàcil, i precisament per això la menys fiable (aquí entren categories o estils de gestió com el moment, chartisme, revisió d'analistes, etc). La segona manera (l'experiència), és la més amarga. I la tercera opció, la reflexió, és la més noble, i dit sigui de pas, la més fiable (encara que no sempre garanteixi l'èxit). Sens dubte, la gestió value pertany a aquesta última categoria, i és, al meu entendre, l'estil d'inversió més vàlid.

Quin és l'argument per a l'auge dels populismes a Europa que estan ficant la por en el cos als mercats? La socialdemocràcia europea no ha lliurat el que va prometre. I dic socialdemocràcia tenint en compte que per a mi és el mateix (almenys en termes econòmics) l'esquerra moderada que la dreta moderada, que s'han anat alternant en el poder al llarg de les últimes dècades a Europa i no han lliurat el que prometien. El seu fracàs pot ve-

nir explicat per la simple raó que, en realitat, no podien lliurar el que prometien, la qual cosa em deixa davant l'amarga conclusió que es van autoenganyar, i de retruc, ens van enganyar. Per què no podien? Tant els socialdemòcrates, com els democristians tradicionals (a qui anomeno els homes de Davos) han promogut la mundialització però en paral·lel no han posat les bases perquè sapiguem competir en aquesta globalització. Diguem que Sarkozy, Berlusconi, González, Aznar, Zapatero o qui sigui ens llança a les aigües agitats del lliure comerç (cosa que està molt bé si estàs preparat), però no cauen en el compte que realment no som competitius, en gran mesura, pels defectes de la nostra estructura industrial i de país, i el que es pitjor, l'absència d'una agenda industrial.

Com acabarà tot això? La línia divisòria tradicional entre esquerra i dreta s'esvaïrà i la nova lluita política en els països occidentals serà entre patriotisme econòmic i mundialització. Qui guanyarà? En la mesura que els beneficis de la mundialització recauen primordialment sobre les grans empreses que cotitzen en els índexs borsaris, ja que no tenen cap problema a traslladar plataformes senceres de producció i fixar estructures corporatives fiscals fora de les fronteres nacionals, aleshores molt em temo que els patriotes econòmics aniran guanyant terreny. Alguns es refereixen a ells amb el sobrenom de «populistes». Recordin que els beneficis empresarials com a proporció del PIB ve pujant de forma ininterrompuda en els anys de màxima globalització. Si als anys 80 els beneficis empresarials representaven el 5% del PIB a Occident, avui representen el 11%, quedant-se, cada cop més, amb un major tros del pastís. Això no seria greu si no fos pel petit detall que quan un agafa un tros més gran, als demès els queda un tros més petit. Els beneficis de la mundialització sí poden recaure sobre la massa social quan l'economia del país està ben posicionada en la matriu industri-

al. Si més no, la realitat és que els beneficis rarament han recaigut en la massa social de les economies occidentals (d'aquí els Trumps, els 'brexits', o les pujades de Le Pen i el tal Wilders). Sí, en canvi, les societats de la Xina, Bangladesh, Taiwan, han vist un benefici.

Aleshores, què haurien d'haver fet? Doncs, haurien d'haver plantejat una agenda industrial (proposar les condicions necessàries per al repartiment racional de l'esforç empresarial en allò que es diu la línia del capital, i amb això deixar de tenir concentracions en les fases últimes de la cadena de valor, on precisament hi ha menys valor afegit). No estic dient que els governs occidentals haurien d'haver planificat les economies pel que s'aveïnava. L'expressió «planificació estatal» m'horroritza. Simplement dic que haurien d'haver donat les llibertats per a què els agents econòmics es posicionessin (avui encara, hi ha molts obstacles burocràtics i carregues impositives per a la canalització de capitals destinats a finançar projectes. I ho dic per experiència. Així doncs, llibertats, però també facilitats, no en forma de subvenció, si no en forma d'exempció tributària. Mentre Occident no sàpiga competir, ja sigui per que no té una visió (agenda) industrial, continuarem sent societats basades en serveis, i ja saben que passa després. Si un país basa la seva estratègia industrial en el turisme (per exemple), han de saber que, tot i crear molta ocupació, aquesta és remunerada a nivells baixos, per la qual cosa els impostos que paga el treballador tampoc poden ser elevats, i si aquest treballador ha de rebre un tractament mèdic o anar a l'hospital resulta que amb la seva contribució fiscal no cobreix el cost. En la mesura que això es generalitza, les capacitats com a país d'oferir serveis públics de qualitat per tothom s'esvaeixen. En termes agregats, amb economies basades en serveis, tendeix a donar-se això. Per tant, agenda industrial que detecti els problemes

de concentració empresarial en les fases tardanes de la línia del capital. Però també exigiria una agenda de govern (adequació de la grandària de l'estat tal i com suggereixen els nombrosos estudis sobre la necessària quantitat d'estat per garantir nivells adequats de serveis socials. Amb aquest aprimament s'alliberarien ingents quantitats de recursos que quedarien en mans de l'àmbit privat, autèntic artífex del bon ús i optimització dels recursos).

Com veu l'economia espanyola en els propers 2-3 anys? Em remeto al que diuen els anomenats 'smart estimate', que és l'opinió d'aquells estratègies que han vingut demostrant més encert al llarg dels anys. Aquest grup projecta una desacceleració dels ritmes d'activitat a Espanya des d'aquest any 2017. Dinàmica de desacceleració que s'estendrà fins al 2019. Diguem-ne que les estimacions d'aquest grup suggereixen que els ritmes de creixement baixaran al 2,6% al 2017 i al 2% al 2018. Certament, uns ritmes baixos donada la gran devaluació interna sofrerta en aquest país.

Què li podria dir a un petit estalviador, que veu com les seves inversions conservadores en dipòsits i lletres amb prou feines li donen rendes? Li diria que marxi d'aquests actius. Al cap i a la fi, són les pròpies autoritats, en posar el tipus dels seus dipòsits a zero (o negatiu) qui li estan expulsant d'aquest mercat. Per què ho fan això els autoritats? Sembla ser que li estan acusant a vostè, amb la seva 'inexcusable' preferència per estalviar i no consumir, de ser el causant de la crisi (els tecnòcrates europeus creuen que les crisis es deuen a l'excés d'estalvi). En aquestes circumstàncies, el millor és abandonar el mercat de dipòsits, lletres i obligacions europeus. Tracti de buscar, amb ajuda del seu gestor, un bon bo (obligació) d'algun altre país estranger (encara que soni a alguna cosa com a emergent) però fiscalment responsable. Estarem encantats de respondre-li.

Consultori fiscal

Jaime Mesas

Partner | Tax & Corporate Services

Aquesta setmana volem compartir amb els lectors les conclusions del Comunicat tècnic del 15-05-2017 sobre la inscripció censal en el Registre d'Empresaris i Professionals dels administradors i els membres d'òrgans d'administració de societats mercantils o d'altres entitats, publicat al BOPA el 17 de maig de 2017.

L'objecte del Comunicat Tècnic és:

-Determinar si els administradors i els membres d'òrgans d'administració de societats mercantils i altres entitats que siguin residents fiscals a Andorra han d'estar inscrits en el Registre d'Empresaris i Professionals que gestiona l'Administració tributària.

-Tractament sobre el tipus de renda que perceben els administradors i membres d'òrgans d'administració i consideració sobre les rendes d'activitats econòmiques

El fet que els administradors i els membres d'òrgans d'administració d'entitats hagin d'aplicar les disposicions de l'IRPF relatives a la determinació de les rendes de les activitats econòmiques per calcular les que corres-

ponen a les retribucions percebudes per les seves tasques comporta que, a efectes de l'impost, es considerin rendes de les activitats econòmiques. És a dir, ens trobem davant de l'exercici d'una activitat econòmica, entesa en el sentit ampli d'aquest terme i als efectes de qualificar el tipus de renda obtinguda i el seu tractament a efectes tributaris.

Això es complementa amb la previsió que els administradors puguin quantificar els components de la base de tributació mitjançant el mètode de determinació directa o bé el sistema de determinació objectiva. L'opció d'acollir-se a la determinació objectiva és voluntària i s'ha de comunicar al ministeri encarregat de les finances a través de la declaració censal corresponent. La renúncia a l'opció esmentada també s'ha de fer mitjançant una declaració censal. El lliurament de les declaracions censals fa possible que el Registre d'Empresaris i Professionals incorpori la situació tributària del contribuïent en relació amb el mètode de determinació del rendiment net de les activitats econòmiques que du a terme.

A més, dins del contingut del Registre d'Empresaris i Professionals per a cada persona o entitat hi han de constar les declaracions o autoliquidacions que hagi de presentar periòdicament per raó de les seves activitats econòmiques. Entre aquestes declaracions

hi figura la del pagament fraccionat a compte de l'IRPF.

Per tant, si l'administrador o el membre de l'òrgan d'administració de societats mercantils o altres entitats és obligat tributari de l'IRPF, per tenir la seva residència fiscal en territori andorrà, ha de formar part del Registre d'Empresaris i Professionals atès que, en obtenir rendes que procedeixen d'activitats econòmiques, tal com es configuren a la Llei de l'impost, ha de complir les formalitats censals previstes per als empresaris i professionals.

Ara bé, atès que la normativa mercantil estableix que els administradors poden ser retribuïts per l'exercici del càrrec i preveu que als estatuts que han de regir la societat s'ha de fer constar el sistema que s'ha de seguir per a aquesta remuneració, en el supòsit que els estatuts determinin que el càrrec d'administrador no és remunerat no es generarà cap tipus de rendiment subjecte a l'IRPF, motiu pel qual, ja que no es percep una renda d'activitat econòmica, tampoc serà necessari figurar en el Registre d'Empresaris i Professionals.

D'acord amb el Reglament d'aplicació dels tributs:

-Els qui hagin de formar part del Registre d'Empresaris i Professionals han de presentar una declaració d'alta en el Registre esmentat abans de l'inici de les activitats corresponents.

-Quan es modifiqui qualsevol de les dades recollides a la declaració d'alta o en qualsevol altra declaració de modificació posterior, l'obligat tributari ha de comunicar a l'Administració tributària, mitjançant la declaració corresponent, la modificació esmentada.

-Els qui cessin en l'exercici de tot tipus d'activitats empresarials i professionals han de presentar la declaració mitjançant la qual comuniquin a l'Administració aquesta circumstància a l'efecte de la seva baixa al Registre d'Empresaris i Professionals.

Emprenedors presenten projectes per resoldre necessitats quotidianes

Aconseguir sinergies fora d'Andorra és clau pels projectes que s'han dissenyat al Principat

L'acte de balanç de la quarta jornada del Taller d'emprenedors d'Andorra va tenir lloc aquesta setmana a la ciutat de Sant Cugat, qualificada pels organitzadors de la jornada com la ciutat de l'emprenedoria a Espanya. El taller es va celebrar el 9 de maig a la ciutat vallesana organitzat per Gamma Management d'Andorra i Impulsa Empresa de Sant Cugat amb el suport del Govern i el patrocini d'Andbank.

Un total de 25 projectes, 11 dels quals provinents d'Andorra, van ser exposats en presentacions de tres minuts a diferents assistents, com ara inversors interessats en els projectes. Segons els organitzadors, l'objectiu de la jornada és que els projectes es facin realitat i per aconseguir-ho és necessària la internacionalització i el taller pot servir com a tast a l'hora de sortir a l'exterior. «L'objectiu de la jornada és sortir d'Andorra, veure què s'està fent fora del país i mirar de trobar sinergies i idees noves», ha afirmat el director de Gamma Management, Pere Montes de Oca.

El president d'Impulsa Empresa, Lluís Godayol, ha indicat que hi ha un canvi en la tipologia dels projectes d'emprenedoria. «Abans, quan parlaves d'un projecte parlaves de tecnologia pura, però cada vegada més els

projectes han de servir per resoldre necessitats». En l'acte celebrat aquest a setmana, s'ha atorgat reconeixement a tres dels projectes participants amb el guardó Elevator Pitch: un servei de drons per a treballs tècnics i industrials, un centre de distribució de productes ecològics amb oferta de formació i un projecte de màquines de reciclatge amb incentius econòmics.

Tres iniciatives andorranes van rebre el premi Elevator Pitch. El primer premi se'l va emportar Eureco Barros amb un projecte de màquines de reciclatge que tenen un incentiu econòmic. «Et donen un tiquet que després pots canviar en botigues o benzineres», va precisar el dissenyador de l'invent.

El jurat també va reconèixer el projecte de Jordi Alcobé per apostar pels productes de proximitat i ecològics. «Hi ha una manca d'oferta en el nostre país que pugui agrupar el productor que vulgui vendre aquí a Andorra amb un centre de distribució», va matisar Alcobé. Aquest espai, a més, es complementarà amb una àrea on es facin cursos o tallers de formació, amb una zona de lectura o un hort ecològic, que després es podran distribuir. A més, va defensar que els productes ecològics «són una cultura nova», però necessària que va lligada a altres valors com «el reciclatge, la sostenibilitat ambiental o l'estalvi energètic».

El tercer projecte premiat va ser el de Xavier Navarro i Jordi Pujol, que van idear un sistema de drons i càmeres per fotografia d'inspeccions tècniques i industrials. Aquest sistema, va dir Pujol, es pot utilitzar des d'estudis demogràfics fins a projectes per detectar la disminució de la calor en un espai. «Dia a dia, encara que els projectes tecnològics no estiguin molt de moda, és un sector que està en augment exponencial molt bèstia, que està en creixement», va assegurar Pujol.

Impostos ensucrats, hi ha per a tot

Ramon Chese

Director de fiscalitat d'Andbank

Arran del ressò de l'entrada en vigor del nou impost català sobre begudes ensucrades vaig tenir la curiositat de buscar la norma que el regula per tal de veure com està instrumentat. De seguit hi faré referència, doncs bé haig de complir amb la primera part del titular, que, per cert, inicialment tenia únicament les dues primeres paraules. Va ser en agafar el text legal que vaig decidir afegir-hi les cinc darreres, doncs la Llei del Parlament de Catalunya que aprova l'impost sobre begudes ensucrades n'aprova dos més, l'impost sobre el risc mediambiental de la producció, manipulació i transport, custòdia i emissió d'elements radiotòxics i l'impost sobre emissions de diòxid de carboni dels vehicles de tracció mecànica i aprofita per a modificar-ne tres més, l'impost sobre habitatges buits, l'impost sobre grans

establiments comercials i l'impost sobre les estades en establiments turístics. Total, sis fets impositius diferents!

Bé, és cert que s'han de sostenir els serveis públics i que quan pels motius que siguin no s'actua sobre un gran impost ja existent cal fer volar la imaginació, buscar nous fets impositius i encaixar-los en el sistema tributari, cosa que no sempre és fàcil com comentarem més endavant.

Tornem, però, a les begudes ensucrades. El nou impost es configura com un impost selectiu sobre el consum, com una 'accisa', similar als ja existents sobre el tabac, l'alcohol o els carburants, en aquest cas fonamentat pels efectes nocius sobre la salut del sucre en les begudes.

Val a dir que aquests tipus d'impostos, com tots els impostos indirectes, són regressius i tenen una major incidència quan més baixa sigui la renda. És pot pensar que reduint el consum del bé afectat n'hi ha prou per reduir la pressió fiscal suportada. Això és veritat en termes absoluts però no en termes relatius, doncs sempre el consum d'una unitat representarà un cost proporcional major quan més baixa sigui la renda del consumidor.

Amb aquest tipus d'impostos el ventall d'opcions és quasi il·limitat i seran els diferents 'lobbys' sectorials qui en limitaran el seu ús i expansió, doncs estudis sobre l'impacte de determinats productes sobre la salut n'hi ha cada cop més. Per ara, com en tota novetat, sols cal esperar a veure si té algun efecte sobre el consum real d'aquest tipus de begudes, el fet que el seu cost s'incrementi en fins a 0,12 cèntims d'euro per litre i com es trasllada en la millora de la salut dels consumidors, i esperar també a veure quin és l'efecte «trasllat» del consum o, millor dit, de la compra per a posterior consum als territoris limítrofs que no tenen establert l'impost.

De la resta, d'altres nous impostos i modificacions dels ja existents m'han cridat l'atenció la modificació de l'impost sobre grans establiments comercials i l'establiment de l'impost sobre emissions de diòxid de carboni dels vehicles de tracció mecànica, que es qualifiquen com a finalistes i extra fiscals.

Ambdós podrien qualificar-se com a mediambientals en la mesura en que mitjançant el seu establiment es pretén la reducció d'emissions contaminants pels vehicles de motor, objectiu en el que tots hi hem de contribuir. El que em plantejo és si aquesta profusió impositiva encaixa correctament dins d'un sistema tributari i si realment preval el seu vessant extra fiscal sobre el vessant merament recaptatori i aquesta vessant extra fiscal justifica no seguir plenament el principi de capacitat contributiva.

L'impost sobre grans establiments comercials pretén corregir l'externalitat negativa que produeix sobre el medi ambient el fet que es vagi a comprar en cotxe i estableix l'impost als cen-

tres comercials en atenció al nombre de cotxes que accedeixen al parking d'un centre comercial, impost que en una forma o altre acabarà traslladat al consumidor final; l'impost sobre les emissions de diòxid de carboni grava la titularitat de vehicles de motor en atenció al CO2 emès amb la finalitat de dotar uns fons climàtic i de patrimoni natural.

Ambdós són tècnicament impostos indirectes i com a tals regressius. És coherent i socialment just tot plegat? La finalitat extra fiscal justifica un impost indirecte i regressiu per naturalesa. Un impost, del que és subjecte passiu una persona diferent a qui en suportarà el cost que se li trasllada via preu, farà que el paguin tots els consumidors, vagin cada un a un cotxe, tots junts, a peu o en transport públic. D'altra banda, agafem com a exemple el nou impost sobre emissions, donat que les emissions de CO2 estan relacionades amb el consum de carburant, un cotxe antic estarà més gravat que un de modern, això no farà abaixar els preus dels cotxes antics i encarrir la seva substitució per un de modern, i per tant també perjudicant el medi ambient. Qui sol ser el propietari d'un vehicle antic? D'altra banda, no resulta que un vehicle dièsel, a l'emetre més òxids de nitrogen, és més nociu per a la salut que un de benzina; no obstant a l'emetre menys CO2 pagarà menys impost que un altre de benzina.

Amb tot això, aprofitant la novetat de l'impost 'ensucrat', únicament preten posar de manifest la regressivitat dels impostos indirectes i que els impostos finalistes poden complir una finalitat, però també poden tenir efectes secundaris.

Martí assegura que «s'ha avançat molt» per implantar el GPS a l'aeroport

El cap de Govern aborda amb Rajoy la culminació d'estudis i informes que acabin de confirmar la viabilitat del sistema

Les negociacions per l'acord d'associació entre Andorra i la Unió Europea, la candidatura andorrana a organitzar la Cimera iberoamericana el 2020 i l'aeroport d'Andorra-La Seu d'Urgell han centrat la visita del cap de Govern, Toni Martí, al Palau de la Moncloa, on s'ha reunit amb el president del Govern espanyol, Mariano Rajoy.

Martí i Rajoy han parlat de la necessitat de donar un impuls a l'aeroport d'Andorra-La Seu d'Urgell. Actualment, l'aeroport està pendent de la culminació d'estudis i informes tècnics que acabin de confirmar la viabilitat d'homologar el sistema GPS per a les maniobres d'ateratge i enlairament, ja que l'establiment de línies regulars està estretament vinculat a dotar la infraestructura aeroportuària d'un sistema d'aquestes característiques. En aquest sentit, Martí ha assegurat que la trobada ha representat «un abans i un després» perquè «hem avançat molt», ja que els estudis tècnics estaran acabats a principis d'estiu, quan podria arribar l'autorització del Govern espanyol i, al mateix temps, les companyies interessades podrien començar a operar a la instal·lació.

D'altra banda, el cap de Govern ha explicat al seu homòleg espanyol que les negociacions amb la Unió Europea, ac-

tualment centrades en el capítol de lliure circulació de mercaderies, es troben en una fase clau. En aquest sentit, Martí ha exposat que Andorra ja ha analitzat i veu amb bons ulls l'opció d'estendre la unió duanera a la majoria dels productes agrícoles, sempre i quan es trobi una solució específica per al capítol 24 lligat al tabac, que té un pes molt rellevant en el si de l'economia andorrana, i especialment en els sectors agrícola i indus-

trial, així com en l'estructura d'ingressos de l'Estat. Martí s'ha mostrat confiat que el suport i la comprensió per part de l'Executiu espanyol -així com també per part del govern francès- seran decisius a l'hora de fer entendre a les institucions europees aquesta especificitat andorrana.

«L'ajuda d'Espanya, però no només, també de França, és molt important per aquestes futures negociacions i jo salu-

do el compromís dels nostres veïns de donar suport a aquest procés d'obertura econòmica i també social per les quals està apostant Andorra», ha declarat Martí.

Per un altre costat, la trobada també ha servit per presentar formalment al Govern espanyol la candidatura andorrana a acollir la Cimera iberoamericana l'any 2020, una proposta que Andorra ja va avançar la tardor passada a la cimera de Cartagena d'Índies, que es va formalitzar fa unes setmanes amb la presentació de la candidatura i que el Govern espera que es confirmi a la propera cimera, que tindrà lloc a Antigua, Guatemala, l'any vinent. «És una gran oportunitat per a Andorra per donar-se a conèixer a un continent tan important com és el llatinamericà».

D'altra banda, l'especialista en la Unió Europea (UE), Víctor Pou, va afirmar dimecres que creu que Brussel·les i Andorra segellaran un acord en un període màxim de dos anys. «No es pot parlar fàcilment de calendaris, però jo crec que es pot parlar en termes d'un any o dos», va destacar Pou, que va oferir la conferència 'La Unió Europea després del brexit i l'elecció de Donald Trump: de construcció o rellançament? Incidència sobre les negociacions amb Andorra', que va organitzar la Confederació Empresarial Andorrana (CEA).

Lisboa acollirà a l'octubre una trobada d'empresaris andorrans i de Portugal

La directora de l'agència de desenvolupament i promoció econòmica d'Andorra (Actua), Imma Jiménez; l'ambaixador d'Andorra a Portugal, Jaume Serra; l'administrador de l'Agència per a les Inversions i Comerç Exterior de Portugal (Aicep), António Silva; i la directora adjunta de l'àrea de negoci de Mercats Externs de l'Aicep, Francisca Lucena, han mantingut una trobada a Lisboa per avançar en els preparatius de les properes missions econòmiques i tractar temes d'interès bilateral. Les dues parts han començat a treballar en una primera trobada empresarial que tindrà lloc el proper mes d'octubre a Lisboa.

Jiménez ha destacat el fet que «aquesta primera reunió amb l'Aicep coincideix amb la recent entrada en vigor del CDI amb Portugal» i que han «vist un creixent interès pel país». Pel que fa a la futura missió econòmica, la directora d'Actua ha pronosticat que «servirà perquè empresaris andorrans i portuguesos estableixin contactes professionals i puguin millorar en la internacionalització dels seus negocis».

Per la seva banda, Silva ha recordat «l'important comunitat portuguesa» existent a Andorra i ha assenyalat que «cada vegada hi ha més empreses portugueses interessades en el mercat andorrà. Aquesta reunió ha obert portes per a una intensificació de les relacions entre els dos països», motiu pel qual ha remarcat que espera que hi hagi «un moviment important d'empreses».

L'objectiu és que després de la missió de Portugal tingui lloc una altra a Andorra en els propers mesos. Els contactes s'han intensificat arran de l'entrada en vigor, el 23 d'abril, del conveni entre els dos estats per evitar la doble imposició (CDI). A la reunió d'aquest dimarts la delegació andorrana també ha explicat als membres de l'Aicep les noves possibilitats de negoci arran de la recent obertura econòmica del Principat.

Les futures missions no seran les primeres que es treballin conjuntament. Al maig del 2014, ja es va organitzar amb l'Aicep una jornada d'oportunitats econòmiques Andorra-Portugal a Lisboa, que va permetre més de 50 reunions entre representants empresarials dels dos països.

Rebaixes de quatre mesos per trencar amb la imatge de promoció permanent

El període de rebaixes es redueix de sis a quatre mesos i escaig, un dels quals per al període d'estiu i l'altre per a l'hivern. Així ho ha comunicat el ministre de Turisme i Comerç, Francesc Camp, després que el consell de ministres hagi aprovat el decret per dur a terme els descomptes als comerços. Camp ha destacat que aquests canvis respecte del calendari actual busquen trencar la imatge de país «permanentment en promoció».

D'aquesta manera, les rebaixes d'estiu arrencaran el 23 de juny i acabaran el 31 d'agost, amb la qual cosa no s'allargarà al mes de setembre com passava fins ara i també s'escurça una setmana al mes de juny. Com que s'ha volgut incloure tot el mes d'agost s'ha decidit començar més tard al juny. En aquest sentit, el ministre ha remarcat que els comerciants han destacat que l'agost sol ser un molt bon mes per a les compres i per això s'ha inclòs tot el mes. Pel que fa a les rebaixes privades, seran del 16 al 22 de juny.

Pel que fa a l'hivern, les rebaixes començaran el 22 de desembre i aniran fins al 28 de febrer. En aquest sentit, i davant les demandes d'algunes associacions de comerciants perquè les rebaixes comencessin després del Nadal, Camp ha remarcat que «l'opinió està dividida al sector» i que s'ha decidit començar abans perquè és un període en què es donen moltes vendes. Les privades aniran del 15 al 21 de desembre.

Quant a aquestes ofertes especials per als clients que es fan en les rebaixes privades, el ministre les ha defen-

sat ja que al client fidel se li dona «un plus» i ha recordat que per a molts comerços el client del país té un pes molt important.

Per últim, el titular de Turisme ha comentat que un altre dels canvis és que els comerços dedicats a la venda d'articles i material esportiu només podran realitzar la venda en rebaixes per a la temporada d'hivern 2017-2018, entre el 2 de febrer i el 8 d'abril del 2018.

Ajuts de fins a 4.000 euros per als productors de vins de qualitat

Els productors de vi podran obtenir una ajuda d'entre 2.000 i 4.000 euros a l'any per al foment de la producció de vi de qualitat controlada d'Andorra. Tal com ha explicat el director d'Agricultura, Landry Riba, l'import d'aquests ajuts s'ha calculat tenint en compte la diferència entre els costos d'una producció ordinària i un procés de qualitat controlada.

Segons ha remarcat Riba, aquests ajuts culminen el procés de reconeixement de la qualitat controlada del vi, amb la voluntat que el consumidor tingui una garantia i alhora que els vins que es fan al país tinguin visibilitat tant al mercat nacional com internacional, a més de diversificar la producció agrícola nacional. El decret per regular aquests ajuts arriba després que al novembre del 2016 s'aprovés el reglament que fixa les condicions per sol·licitar l'ús del segell de qualitat controlada del vi, i que estableix els requisits tècnics que s'han de seguir des del cultiu de la vinya fins a l'etiquetatge de les ampelles. Des de llavors, sembla que tres dels quatre cellers del país s'han interessat pel procés, segons Riba.

Les ajudes es donaran per anyada i tipus de vi i s'ha determinat un màxim per explotació agrària (de dos tipus per any) per evitar un incentiu a la quantitat. Segons els càlculs del departament, l'import establert es correspon aproximadament a un euro per ampolla.

Martí vol que la Cimera d'Andorra tingui seu en d'altres països

El cap de Govern, Toni Martí, es va reunir a Madrid amb la secretària general de la Secretaria General Iberoamericana (Segib), Rebecca Grynspan, per tractar la candidatura d'Andorra a acollir la Cimera iberoamericana el 2020, segons informa el Govern. La candidatura andorrana, que es va oficialitzar el mes passat i que compta amb una bona acollida de la resta de membres de la comunitat iberoamericana, s'haurà d'acabar de materialitzar durant la cimera que tindrà lloc a Guatemala el 2018. Martí, acompanyat del coordinador nacional d'Andorra a la Segib, l'ambaixador d'Andorra a Madrid, Jaume Gaytán, va expressar a Grynspan la voluntat del Principat d'organitzar una cimera oberta a la resta de països membres de la comunitat iberoamericana.

En aquest sentit, durant la reunió es va abordar la possibilitat que algunes reunions sectorials de rang ministerial de la cimera del 2020 es puguin celebrar en d'altres països membres, de la mateixa manera que Andorra va acollir la reunió sectorial de ministres d'Educació de la cimera de Cartagena d'Índies del 2016.